

Sprawozdanie

Komisji gminnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie wcielenia gminy „Skole wieś“ do gminy „Skole miasteczko“ w myśl § 96 ust. z d. 3-go lipca 1896 dla miast nieobjętych ustawą z d. 13-go marca 1889 i znaczniejszych gmin.

Wysoki Sejmie!

Rada gminna miasteczka Skole, na posiedzeniu 16-go października 1896 uchwaliła na umotywowany wniosek naczelnika gminy, by celem należytego wykonywania policyi miejscowej, połączyć gminy Skole wieś i Skole miasto w jedną administracyjną gminę; a w razie niezgodzenia się na to połączenie ze strony Skolego wsi, starać się o przymusowe połączenie w myśl § 96 ust. z d. 3-go lipca 1896. Do przeprowadzenia tej uchwały upoważniła Rada swego naczelnika.

Gmina Skole wieś odrzuciła jednak propozycją dobrowolnego połączenia, a rada gminna na posiedzeniu 6-go listopada 1896 przeszła nad tą propozycją do porządku dziennego, uznając zamierzone połączenie nietylko jako niepotrzebne, lecz nadto dla rozwoju wsi Skole jako niebezpieczne i zgubne.

Po tej odmowie wniosła zwierzchność gminy Skolego miasta umotywowaną prośbę do Wydziału krajowego z d. 24 kwietnia 1897, o przeprowadzenie dochodzenia celem połączenia przymusowego.

Dochodzenia komisji delegowanej na miejsce przez Wydział krajowy wykazują, że obie gminy, jak zresztą plan sytuacyjny udowadnia, tworzą jedną zwartą miejscowość położoną w pośród wysokich gór w dolinie rzeki Opór. Zabudowania obu gmin nietylko stykają się i graniczą ze sobą, lecz nadto zabudowania wsi wchodzą klinem między domy miejskie, i odwrotnie.

Niektóre budynki należące do związku gminy miejskiej, okolone są domami do gminy wiejskiej należącymi.

Księgi gruntowe obu gmin są wspólne, wspólne też parafie rzym. kat. i gr. katolicka, wspólna szkoła i wspólne niektóre pastwiska gminne.

Obie gminy tworzą jedną gminę katastralną, jednak terytorya ich nie są zwarte, lecz rozrzucone, częstokroć w małych parcelach. Mieszkańcy posiadają domy i grunta w obu gminach, przeto w sprawach policyi miejscowej podlegają dwom władzom, a komplikacye z tego powodu doprowadzają do tego, że jak zwierzchność Skolego miasta przykładem udowadnia, budujący się musiał u obu zwierzchności gmin starać się o konsens

budowlany; a zauważyć tu należy, że miasto Skole podlega ust. gm. z d. 3-go lipca 1896 i ustawie budowlanej dla miast z d. 4 kwietnia 1889, które ustawy w gminie wiejskiej Skole nie obowiązują.

Ścieki i kanały miasteczka stosownie do naturalnej pochyłości gruntu muszą być ku rzece Opór prowadzone. Między miasteczkiem a rzeką leży wieś Skole, przeto przeprowadzenie takich robót tylko za zezwoleniem zw. gm. wsi Skolego dokonaniem być może.

Dodać należy, że Skole położone w bliskości dworca kolei, wśród pięknych gór nad rzeką, staje się miejscowością, do której na letnie mieszkanie coraz licznej przybývają goście, co naturalnie na dobrobyt ludności obu gmin wielki wpływ wywiera. Zwierzchność miasta twierdzi słusznie, że rozwój i przyszłość Skolego, jako miejsca klimatycznego zależy głównie od utrzymania porządku, czystości, od ułatwień komunikacji, należytego nadzoru nad artykułami żywności, co wszystko do zakresu policyi miejscowej należy.

Tymczasem wykazuje dochodzenie, że właśnie z powodu wykonywania policyi miejscowej przychodzi do licznych zatargów między obiema gminami i ich zwierzchnościami. I tak przeprowadzono spór: o wykonywanie policyi na dworcu kolejowym, o regulamin dla fiaków, spór prowizoryalny o drogę do lasu miejskiego; spór o pobór szutru i piasku w łożysku rzeki Opór; spór o granice pastwiska; spór o wcielenie nowo zbudowanych domów do tabeli podatkowej; spór o kompetencję udzielania konsensów budowlanych. Spory takie wytaczane przed wyższe władze, wywołują wyroki przyznające słuszność jednej lub drugiej stronie, w każdym jednak razie spory takie wpływają ujemnie na szybkie i jednolite załatwianie spraw policyi miejscowej.

I tak użala się Zwierzchność gminy miejskiej, że nie może dla dogodności letników stawiać nowych budek kąpielowych nad Oporem, ani też urządzić kładki przez rzekę dla umożliwienia gościom przejścia na drugi brzeg i korzystania z pięknych spacerów, gdyż temu sprzeciwia się zwierzchność gminy wiejskiej; skarży się, że ta zwierzchność przeszkadza w urzędzeniu kanałów i ścieków, nie pozwalając ich prowadzić przez terytorium wsi, dalej skarży się, że w obec zrosłego terytorium nie może należytej kontroli rozciągnąć nad jakością sprzedawanego mięsa. Miasto bowiem posiada rzeźnię, w której pod nadzorem odpowiednich organów bywa oglądane bydło na rzeź przeznaczone, a zwierzchność gminy wiejskiej pozwala na terytorium swem zabijać bydło liche, z którego mięso bywa do miasta przemycane, — zwłaszcza, że to przemykanie przedstawia pewne korzyści w obec 75% dodatku do podatku konsumcyjnego, które miasto pobiera. Nadto ponosi miasteczko ubytek w tym dochodzie.

Akta wykazują, że nadzór nad włóczęgami, z powodu fungowania dwóch władz różnorzędnych w tej samej miejscowości, nie jest jednolity. I tak w roku 1894 zarządziła zwierzchność gminy miasteczka, wydalenie zbiega z wojska rosyjskiego, Chaima Tabakmanna, relacyonując o nim do c. k. starostwa w Stryju niekorzystnie, jako podejrzanego o kradzież. Tenże Tabakmann, obawiając się wydalenia, przesiedlił się na terytorium wsi i po kilku dniach uzyskał od zwierzchności gminnej wsi Skolego, chwalebne świadectwo moralności. Te sprzeczne świadectwa dwóch sąsiednich zwierzchności spowodowały zarządzenia dalszych wyjaśnień przez c. k. starostwo.

Podnoszone też były żałoby ze strony miasta na złe wykonywanie policyi sanitarnej we wsi Skole. Podczas epidemii cholery w roku 1892 uchwaliła komisya sanitarna m. Skolego prosić c. k. starostwo, by teje komisji poruczonem zostało przeprowadzenie desinfekcyi i w ogóle zarządzeń sanitarnych, także na terytorium wsi, bowiem we wsi zwierzch. gm. nieudolnie te sprawy traktuje, jak to było podczas pojawienia się ospy we wsi, o czem zwierzchność gminna ani znać do starostwa nie dała, ani też pomocy lekarskiej nie wzywała, lub jakiegokolwiek zarządzenia przeciw szerzeniu się epidemii poczyniła.

Wydział krajowy twierdzi, że wobec powyższego stanu rzeczy, o należytem i jednolitem wykonywaniu policyi miejscowej mowy nie ma, a poprawa tylko przez połączenie obu gmin w jedną nastąpić może.

Gdy dobrowolne połączenie się gmin, pomimo interwencji delegowanej przez Wydział krajowy komisji nie przyszło do skutku, a rada gminna Skolego wsi na posiedzeniu 27-go września 1897 odmownie się oświadczyła, gdy powody odmowy są, zdaniem Wydziału krajowego błahe, postanowił Wydział krajowy przeprowadzić połączenie gmin na mocy §. 96 ust. z d. 3 lipca 1896 i przedłożył Wysokiemu Sejmowi ustawę, która zarazem ma regulować stosunki majątkowe.

Dla oceny istniejących stosunków majątkowych podaje Wydział krajowy następujące dane:

Ludność miasta ch. rzym. kat.	126, gr. kat. 504, izrael. 1669,
" wsi	132, " 888, " 284.
Dochody miasteczka według budżetu z r. 1897	4.080 złr. 76 ct.
Wydatki	4.388 " 98 "
	Niedobór . . . . . 1.916 " 68 "
pokryto 6 ^o / _o dodatkiem do podatków bezpośrednich wynoszących	5.534 złr. 28 ct.
Budżet szkolny miasteczka wynosi w dochodach	286 złr. 20 ct.
" " " " w wydatkach	2.202 " 98 "
	Niedobór . . . . . 1.916 złr. 68 ct.
pokryto 34 ^o / _o dodatkiem do podatków bezpośrednich.	
Budżet zaś w r. 1897 wynosi w dochodach	858 złr. — ct.
" " " " w wydatkach	1.064 " — "
	Niedobór . . . . . 206 złr. — ct.
pokryto 14 ^o / _o dodatkiem do podatków bezpośrednich wynoszących	1.541 " 98 "
Budżet szkolny wsi w r. 1897 wykazuje w dochodach	544 złr. 79 ct.
" " " " w wydatkach	813 " 99 "
	Niedobór . . . . . 269 złr. 20 ct.
pokryto 18 ^o / _o dodatkiem do podatków.	

Według inwentarza składa się majątek miasteczka Skolego z następujących części:

Grunta:

las	329 mrg. 1151 □ sąż.
pastwisko w 6 parcelach około	16 mrg.
placów publicznych około	15 mrg.
pastwiska i drogi wspólne z wsią Skole	56 mrg. 825 □ sąż.
Kapitały	2.095 złr. 95 ct.
fundusz ubogich	2.222 " 63 "
rekwizyta ogniowe	2.200 " — "
sprzęty etc.	736 " — "

Realności:

rzeźnia wartości	5.000 złr. przynosi rocznie 1.250 złr. dochodu,
szkoła murowana wartości około	15.000 " i
inne pomniejsze budynki wartości	820 złr.

W stanie biernym inwentarza z końcem roku 1896 zapisaną jest reszta niespłaconej pożyczki, zaciągniętej na pokrycie kosztów budowy rzeźni i szkoły w kwocie 11.903 złr. Las jest ekwiwalentem serwitutowym przyznanym gminie miasteczka Skole i takowy zainstalowany jest jako majątek gminy. Dochody z lasu używane są łącznie na pokrycie wydatków gminnych, a członkowie gminy nie mają żadnych specjalnych praw.

Inwentarz gminy wsi Skole wykazuje z końcem r. 1896 następujący stan majątkowy:

W gruntach:

lasu około 289 morgów w 8 parcelach*),

*) Przez omyłkę w sprawozdaniu Wydz. kraj. 189 mrg. lasu, zamiast 289.

łąk około 16 morgów w 9 parcelach,
pastwisk około 36 „ w 8 „

Realności :

Dom na kancelaryę urz. gm. i szopa na rekwizyta ogniowe wartości 800 złr.

W kapitałach :

dwa zapisy długu państwa na kwotę	. . . . .	1.650 złr. opiewające,
książeczka kasy oszczędności w Stryju	. . . . .	100 „
3 książeczki kasy oszczędności we Lwowie	. . . . .	6.000 „ pochodzące
ze sprzedaży lasu gminnego przeprowadzonej w drodze		
licytacji przez Wydział powiatowy,		
fundusz ubogich	. . . . .	115 złr. 38 ct.,
rekwizyta ogniowe i sprzęty wartości	. . . . .	623 „ — „
Stan bierny żaden.		

Lasy wsi Skolego są ekwiwalentem serwitutowym, przyznany na własność gminy i zainstalowane jako majątek gminy. Członkowie gminy nie mają żadnych praw i dopiero w r. 1896 uchwaliła rada gminna wydawać członkom gminy corocznie drzewa budulcowego na reparacje budynków po 10 sztuk za opłatą od sztuki po 50 ct., zaś na nowe budynki sztukę po 1 złr., bez określenia jakości sztuki.

Bilans majątku gminy Skole miasto po strąceniu stanu biernego z końcem r. 1896 wynosi 20.153 złr. 12 ct.
Bilans majątku gminy Skole wieś z końcem r. 1896 wynosi 15.109 „ — „

Wydział krajowy sądzi, że mimo niewielkiej różnicy w stosunkach majątkowych obu gmin i mimo okoliczności, że połączona gmina zmuszoną będzie porobić znaczniejsze wkłady celem uporządkowania wcielonej gminy — należy ze względów słuszności i sprawiedliwości uczynić pewne koncesye na rzecz członków wsi Skolego; proponuje przeto w przedłożonej ustawie:

a) Prawo poboru drzewa budulcowego i opałowego po zniżonych cenach dla członków gm. wiejskiej.

b) Utworzenie z kapitałów wsi Skolego kasy pożyczkowej wyłącznie dla jej członków dotychczasowych.

c) Postanowienie, by dochody z rzeźni, będącej własnością Skolego miasta, używane były wyłącznie na spłatę istniejących długów.

d) By dotychczasowe używanie pastwisk gminnych pozostało niezmienione.

Przeciw proponowanemu przez Wydz. kraj. połączeniu wnieśli członkowie gminy Skolego wsi, jak też i gmina wiejska, petycje do Wysokiego Sejmu z prośbą, o odrzucenie projektu ustawy, ewentualnie o zarządzenie przed powzięciem uchwały, ponownych dochodzeń. Petycje te zostały komisji gminnej przydzielone.

Zarzuty przeciw połączeniu w petycjach podniesione opierają się przedewszystkiem na twierdzeniu, że w miasteczku Skole wykonywanie policyi miejscowej jest niedołączne, gdy przeciwnie gmina Skole wieś wykonuje tę policyę wzorowo, że przeto w danym wypadku nie należy zastosować § 96 ust. z d. 3 lipca 1896, gdyż jest problematycznym twierdzenie, jakoby przez połączenie gmin, ulepszoną została policya miejscowa, a raczej przypuścić można przeciwnie.

Fakt licznych sporów pomiędzy zwierzchnościami tłómaczą petycyonujący tylko potrzebą obrony przed agresywnym postępowaniem Zwierzchości gm. miasta. W utyskiwaniu miasta na niemożliwość przeprowadzenia kanalizacji z powodu rzekomych przeszkód stawianych, upatruje gmina wiejska tylko niedołączność gminy miejskiej, bowiem ścieki można przeprowadzić wzdłuż gościńca rządowego, a gdzie konieczność wymaga, mogą być kanały za zgodnym porozumieniem się przez terytoryum wsi prowadzone — czemu ta gmina przeszkód stawiać nie zamierza.

Gmina wsi Skolego zaprzecza, jakoby odbywało się przemycanie mięsa ze wsi do miasta, zaprzecza podanym faktom stawiania domów po połowie na terytoryum gminy miejskiej i wiejskiej, — wyszczególnia wkłady i urządzenia dotyczące się wykonywania policyi we wsi, twierdząc przytem, że miasteczko Skole na cele te nic prawie nie łoży. Petenci obawiają się, że z chwilą połączenia gmin, fundusze i siły robocze terażniejszej gminy wiejskiej będą obracane wyłącznie na korzyść miasteczka, a wszelkie dotychczasowe

porządki we wsi zostaną zaniedbane; obawiają się, że przy nowych wyborach połączonej gminy, zostaną mieszkańcy wsi przez liczebnie silniejszych mieszkańców miasta majoryzowani.

Następnie podnosi gmina wsi Skolego zarzuty co do przedstawionego przez Wydział krajowy stanu majątkowego Skolego miasta, twierdzi zatem, że wieś posiada więcej lasów jak Wydz. kraj. przedstawił; że wartość rzeźni stanowiącej własność miasta jest za wysoko podana, że szkoła nie należy wyłącznie do majątku miasta, gdyż na jej budowę składały się też gmina wiejska i obszar dworski, że przeto w wartości szkoły co najwyżej kwota 10.000 złr. do stanu majątkowego miasteczka pobieraną być może; że kapitał 2.095 złr. 35 ct. jest zakwestyonowany ze strony wsi, gdyż pochodzi ze sprzedaży wspólnych gruntów; że fundusz ubogich za wysoko jest podany; wreszcie, że miasto Skole ma dług w kwocie 3.000 złr. zaciągnięty na urządzenie ochotniczej straży ogniowej, który to dług nie został w stanie biernym inwentarza wykazany.

Porównując stan majątkowy miasta ze stanem majątkowym wsi Skolego, dochodzi gmina wiejska do konkluzji, że gdy majątek wsi wynosi około 18.000 złr., to majątek miasta po strąceniu długów zchodzi do zera.

Z kolei przeprowadza petycyja gminy krytykę projektowanej przez Wydział krajowy ustawy i twierdzi, że jakkolwiek Wydział krajowy czując krzywdę wyrządzoną gminie wiejskiej przez połączenie, stara się natomiast zabezpieczyć pewne korzyści dla członków tejże, to korzyści te w obec projektowanej ustawy są problematyczne. Petenci nie upatrują w postanowieniach ustawy Art. II c. należytej gwarancji, że kapitały kasy pożyczkowej będą wyłącznie służyć na pożyczki dla mieszkańców wsi, gdyż niejasnym jest od kiedy rozpoczyna się półroczny termin oczekiwania na zgłosić się mającego o pożyczkę, raczej — mówi petycyja — powinnyby kasa ta zostawać pod zarządem wybranym przez mieszkańców dotychczasowej wsi Skolego.

Postanowienia dotyczące użytkowania pastwisk gminnych nie podobają się też gminie wiejskiej, która jednak życzeń swych w tym względzie nie objawia.

Wreszcie twierdzą petenci, że jakkolwiek wysunięto względy policyjne na plan pierwszy, to w rzeczywistości rozchodzi się głównie o zajęcie majątku wsi przez gminę miejską.

Komisya gminna zbadawszy sprawę, podziela w zupełności zapatrywanie Wydziału krajowego, że przy obecnych stosunkach jednolite i należyte wykonywanie policyi miejscowej jest wadliwe i bardzo utrudnione, a dla poprawienia tego stanu, należy połączyć gminę wiejską Skolego z gminą Skolego miasteczka. Zapatrywanie to popiera również c. k. Starostwo w Stryju odezwą swą z d. 19. stycznia 1898, wyrażając: że połączenie obu gmin w jedną administracyjną gminę ze względów wykonywania policyi sanitarnej budowlanej, dozoru nad obyczajnością publiczną i bezpieczeństwa publicznego jest nietylko wskazanem, lecz nawet niezbędnem.

Komisya nie wchodząc w to, czy zachodzące liczne spory między zwierzchnościami obu gmin spowodowane zostały niesłusznem postępowaniem jednej lub drugiej zwierzchności, konstatuje, że spory takie często zachodzą, a przybierają nawet ostry charakter. Spory takie dwóch równorzędnych władz, urzędujących na niewielkim a zrosłem terytorjum, bezsprzecznie paraliżować muszą szybkie i jednolite wykonywanie policyi miejscowej.

Nie jest też zadaniem komisji oceniać, która z gmin lepiej zadania policyi wykonuje, jak tego pośrednio domaga się w petycji gmina wsi Skolego. Komisya sądzi, że wykonywanie policyi miejscowej w obu gminach jest i musi być wadliwe, jak długo połączenie się gmin nie nastąpi.

Ze we wsi Skole nie najlepiej sprawy policyjne mogą być załatwiane i że gmina niewiele na te cele łoży, dowodzi budżet tejże z r. 1896, w którym jest pozycya 180 złr. na opłacenie w jednej osobie: policyanta, posłańca, polowego i leśnego, wreszcie pozycya 60 złr. na przybory pożarne i 20 złr. na sprawienie latarni. Zresztą nic na cele policyi miejscowej nie jest preliminarowane. Dopiero w roku 1897 są oddzielne kwoty na policyanta, leśnego i polowego wstawiane w budżet. Zapewne, że kwoty te coś znaczą, lecz bynajmniej nie odpowiadają potrzebom miejsca klimatycznego, jakim się Skole staje; a niczem nie jest poparte naprowadzone w petycji twierdzenie, że gmina wiejska własnego utrzymuje lekarza. Wreszcie fakt, że pisarz gminny tylko rankami i wieczorami w kancelaryi gminnej przebywa, a naczelnik gminy czytać ani pisać nie umie, nie przyczynia się dodatnio ku załatwianiu spraw.

W miasteczku Skole wykonywanie policyi miejscowej, jak to dochodzenie Wydziału krajowego wykazuje, także należycie załatwianem być nie może. Przyznać jednak trzeba, że na te cele miasteczko więcej od wsi łoży, przeznacza bowiem w budżecie z r. 1897 na lekarza 600 złr. na 3 policyantów 614 złr., na wartość nocną 180 złr., na przybory pożarne 182 złr., oświetlenie 220 złr., upiększenie miasta 350 złr., razem przeto 2.146 złr. Gmina miejska utrzymuje też kosztem 500 złr. pisarza gminnego stale w urzędzie gminnym zatrudnionego.

Nie można też przypuścić, by rada gminna i zwierzchność połączonej gminy zaniebrywały dotychczasową wieś Skole. Wszakże i mieszkańcy miasteczka posiadają domy i grunta w gminie wiejskiej, przeto radni, mieszkańcy miasta, w swym własnym dobrze zrozumianym interesie zarówno o rozwój wsi dbać będą. Wreszcie prostuje komisya naprowadzone w petycyi twierdzenie, że gmina Skole miasto ma dług 3.000 złr. zaciągnięty na założenie straży ogniowej. Zaciągniętą została pożyczka tylko w kwocie trzysta złr. w roku 1894 na sprawienie sikawki. Z tej pożyczki pozostają do spłacenia tylko 4 raty półroczne po 26 złr., które znajdują pokrycie w pozycyi budżetu na rekwizyta ogniowe.

Komisya gminna oceniając proponowany przez Wydział krajowy sposób uregulowania stosunków majątkowych połączonej gminy, sądzi, że takowy jest słuszny i na takowy w zasadzie się zgadza. Tak założenia kasy pożyczkowej z kapitałów Skolego wsi, mającej służyć wyłącznie dla jej dotychczasowych członków, jak też przyznanie prawa poboru drzewa po niższych cenach, jest życzeniem gminy Skolego wsi, przeto pod tym względem czyni się jej zadość. Pozostawienie w dotychczasowem używaniu pastwisk gminnych nie czyni ujemy żadnej, ani mieszkańcom miasteczka, ani też wsi i zapobiega możliwym sporom i żałobom wzajemnym w razie wspólnego użytkowania tych pastwisk.

Komisya sądzi, że należy uwzględnić podniesione w petycyi gminy wsi Skolego życzenie. Mianowicie proponuje komisya zmianę w przedłożonej przez Wydział krajowy ustawie w Art. II. c, a to, by zarząd kasy gminnej, przeznaczonej dla mieszkańców wsi Skolego, jakkolwiek pod nadzorem zwierzchności połączonej gminy, spoczywał w ręku komitetu wybranego przez członków dotychczasowej gminy wiejskiej. Uchyła też komisya zastrzeżenie, że w razie niezgłoszenia się o pożyczkę do pół roku członka gminy wiejskiej, może być ta pożyczka członkowi gminy miejskiej udzieloną. Wreszcie czyni komisya dodatek, by użycie tak kapitału, jak też odsetek kasy pożyczkowej, na cele gminy połączonej w razie takiej uchwały rady gminnej, mogło nastąpić tylko za zgodą zarządzającego kasą komitetu.

Tym sposobem komisya sądzi zabezpieczyć wyłączne korzystanie z dobrodziejstwa kasy zaliczkowej członkom gminy wiejskiej, a istnienie i wzrost tej kasy zabezpieczyć na tak długo, jak tego mieszkańcy dotychczasowej gminy wiejskiej życzyć sobie będą.

Komisya nie może pominąć milczeniem podniesionego w petycyi zarzutu, że połączenie gmin zmierza raczej do zabrania znacznego majątku wsi przez gminę miejską, jak do poprawy policyi miejscowej. Nie wliczając bowiem do zakładowego majątku gmin wartości szkoły, jako nie przynoszącej dochodu, co zresztą na niekorzyść gminy miejskiej w zestawieniu wychodzi, nie wliczając do zestawienia wartości gruntów, których wartość w jednej i drugiej gminie jest prawie równą, nie wliczając kapitału przeznaczonego projektem ustawy na założenie kasy pożyczkowej wyłącznie dla członków gminy wiejskiej, okazuje się, że gminy terażniejsze wniosą do połączonej gminy prawie równe majątki:

Gmina miasteczka Skole wniesie kapitału	2.095 złr. 35 ct.
Fundusz ubogich	2.222 „ 63 „
Rekwizyta ogniowe i sprzęty	2.936 „ — „
Rzeźnia przynosząca 1.250 złr. dochodu wartości	5.000 „ — „
Razem	12.253 złr. 98 ct.
Od tego stan bierny z końcem r. 1896	11.903 „ — „
Pozostaje	350 złr. 98 ct.
a po spłaceniu rat pożyczki z końcem roku 1897 około	1.200 „ — „
Gmina wsi Skole wniesie kapitału	150 złr.
Fundusz ubogich	115 „
Kancelarya gminna i szopa	800 „
Rekwizyta i sprzęty	622 „
Razem	1.687 złr.

Zauważyć tu należy, że gmina wiejska oddaje do wspólnego majątku las obciążony serwitutem wydawania jej dotychczasowym członkom budulcu i opału po niższej o 50% cenie i że po spłacie długów, które proponowana ustawa zabezpiecza, pozostanie znaczny dochód z rzeźni, mogący służyć na pokrycie wydatków gminnych.

Komisya gminna wnosi:

I. Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

II. Tym sposobem zostają załatwione petycje gminy i członków wsi Skolego L. 674, 675.

Lwów 10. lutego 1898.

Przewodniczący:
Jaworski.

Sprawozdawca:
Mikołaj Torosiewicz

U s t a w a

z dnia . . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wcieleniu wsi Skolego do miasteczka Skolego stosownie do postanowień § 96 ustawy krajowej z dnia 3. lipca 1896 (Dz. ust. kraj. Nr. 51 z 1896).

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam:

Art. I.

Gmina wsi Skolego, powiatu Stryjskiego, zostaje do gminy miasteczka Skolego tegoż powiatu wcieloną w myśl postanowień § 96 ustawy z d. 3. lipca 1896 (Dz. ust. kr. Nr. 51).

Art. II.

Tak ruchomy i nieruchomy majątek, jak i dobro obu gmin łączy się w jedną całość i uzyskane dochody z takowych służyć będą na pokrycie wydatków gminnych, jak niemniej zobowiązań pozostałych po obu gminach.

Od powyższej zasady ustanawia się następujące wyjątki:

a) Członkom gminy dotychczasowej gminy wsi Skolego służyć będzie prawo pobierania drzewa budulcowego z lasów dotychczasowej wsi Skolego na naprawę ich własnych budynków, tudzież drzewa opałowego, wyłącznie na opał ich własnych budynków po niższej cenie o 50% taryfy lasowej.

b) Na spłatę długu miasteczka Skolego, wykazanego w inwentarzu tegoż miasteczka w kwocie 11.903 złr. 86 ct. użyty być ma dochód ze rzeźni, będącej dotychczas własnością miasteczka.

c) Kapitał 6.000 złr. będący własnością wsi Skolego ulokowany na książeczkach kasy oszczędności we Lwowie Nr. 89036, 89038 i 89044 a znajdujący się w depozycie Wydziału powiatowego, jak niemniej zapis długu państwa w d. 1 lutego 1895 L. 179013 na 1.600 złr., będący własnością wsi Skolego, użyte być mają na założenie kasy pożyczkowej dla członków dotychczasowej wsi Skolego pod zarządem komitetu wybranego przez członków dotychczasowej gminy wsi Skolego i pod nadzorem zwierzchności gminnej. Użycie kapitałów lub odsetków kasy pożyczkowej na inne cele nie może nastąpić bez zezwolenia komitetu zarządzającego kasą.

d) każda z połączonych gmin zostaje przy swoich prawach użytkowania pastwisk gminnych, tak samo pozostają nienaruszone prawa do użytkowania wspólnych pastwisk.

Art. III.

Niniejsza ustawa wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia i w tym czasie mają być obie rady gminne rozwiązane, tymczasowy zarząd połączonych gmin ustanowiony i wybory do rady gminnej połączonych gmin rozpisane.

Art. IV.

Wykonanie ustawy poruczam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
